

BARDON (2) *sb m*

bardon (1), **bardun** (1); *bardon KochFr*; *bardun RejWiz*.

a oraz o jasne.

pl N barduny (1). ◇ A bardony (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Najniższe struny lutni (2) : A nalepży lutniŃtá kiedy ma złe struny/ Bárzo Ńie nie zgadzáiá wnet iego bárduny. RejWiz 119; Ia chcę Ńpiéwác krxwáwé boie/ Luki/ Ńtrzały/ miecze/ zbroie: Moia lutnia Kupidyna/ Piéknéy Aphrodity Ńyna. Iuzem był porwał bárdony Y náwiázal nowe Ńtrony KochFr 5.

KN